

ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ: 4943/971/77

Περί δημοσιεύσεως εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της από 26.1.1977 Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας, περί αυξήσεως των γενικών κατωτάτων ορίων μισθών και ημερομισθίων και ρυθμίσεως θεμάτων αναφερομένων εις την άδειαν μετά αποδοχών των μισθωτών κ.λπ.

(ΦΕΚ 60/Β/1-2-77)

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει:

Τας διατάξεις του Ν. 3239/55, ως ετροποποιήθησαν και συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως υπό των Ν.Δ. 3755/57, 186/69, 1198/72 και 73/74 αποφασίζομεν:

Όπως δημοσιευθή εις την Εφημερίδα της κυβερνήσεως η εν θέματι Σ.Σ.Ε., κατατεθείσα ημίν την 21.1.1977 συνταχθέντος προς τούτο του υπ' αριθ. 1707/77 πρακτικού καταθέσεως, ήτις έχει ως ακολούθως:

ΕΘΝΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Περί αυξήσεως των γενικών κατωτάτων ορίων μισθών και ημερομισθίων και ρυθμίσεως θεμάτων αναφερόμενων εις την άδειαν μετ' αποδοχών των μισθωτών κ.λπ.

Εν Αθήναις σήμερον την 26 Ιανουαρίου 1977, ημέραν Τετάρτην και ώραν 19.00', εν τη αιθούση του Υπουργικού Συμβουλίου παρουσία του Πρωθυπουργού κ. Κων/νου Καραμανλή και των Υπουργών Συντονισμού και Εργασίας, Π. Παπαληγούρα και Κ. Λάσκαρη, οι υπογεγραμμένοι, αφ' ενός μεν 1. Δημ. Μαρινόπουλος, Πρόεδρος του Δ.Σ. του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων, ως εκπρόσωπος τούτου, 2. Ιωάννης Πλατώνης Πρόεδρος του Δ.Σ. του Εμπορικού Συλλόγου Αθηνών, ως κοινός εκπρόσωπος των Εμπορικών Συλλόγων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης και 3. Γεώργιος Τερμεντζής, Νικ. Ορφανίδης και Κων/νος Κόντος, ως εκπρόσωποι της Γενικής Συνομοσπονδίας Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Ελλάδος και αφ' ετέρου Νικ. Παπαγεωργίου Πρόεδρος και Χρ. Καρακίτσος Γενικός Γραμματεύς της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος ως εκπρόσωποι αυτής, άπαντες νομίμως εξουσιοδοτημένοι κατά τας διατάξεις του άρθρου 7 του Ν. 3239/55, διαβουλευθέντες τη μεσολαβήσει του Υπουργού Εργασίας, Κων/νου Λάσκαρη, προς εξέτασιν αιτημάτων της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος, επί των εξ αυτών εχόντων ανάγκην νομοθετικής ρυθμίσεως, συμφωνούν, διακηρύσσουν και εισηγούνται προς την Κυβέρνησιν τ' ακόλουθα, την ικανοποίησιν των οποίων αποδέχεται η Κυβέρνησις, δια του Πρωθυπουργού και των αρμοδίων Υπουργών:

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

1. Αναγνωρίζεται η ανάγκη όπως εντός του α' τριμήνου του 1978 καθιερωθή υπέρ των μισθωτών δικαίωμα απολήψεως πλήρους συντάξεως λόγω γήρατος, εκ του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων, επί τη συμπληρώσει 35ετους συνεχούς και πλήρους υπηρεσίας ή 10.500 ημερομισθίων εν τη ασφαλίσει του ΙΚΑ και υπό προϋποθέσεις ορισθησομενας μερίμνη του Υπουργείου Κοινωνικών ν Υπηρεσιών, μετά γνώμην του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Εργατικής και Κοινωνικής Πολιτικής.
2. Αναγνωρίζεται η ανάγκη αναπροσαρμογής των, υπό του Διανεμητικού Λογαριασμού Οικογενειακών Επιδομάτων Μισθωτών (και δια των υφισταμένων πόρων αυτού), χορηγούμενων επιδομάτων εις τα κάτωθι ποσά:
 - α. Δια τους δικαιούχους με 1 τέκνον, εις δρχ. 8 ημερ.
 - β. δια τους δικαιούχους με 2 τέκνα εις δρχ. 28 ημερ.
 - γ. δια τους δικαιούχους με 3 τέκνα, εις δρχ. 53 ημερ.
 - δ. δια τους δικαιούχους με 4 τέκνα, εις δρχ. 100 ημερ.
 - ε. δια τους δικαιούχους με 5 τέκνα εις δρχ. 125 ημερ.

στ. δια τους δικαιούχους με 6 και περισσότερα τέκνα, εις δρχ. 150 ημερησίως. Προκειμένου περί γυναικών δικαιούχων οικογενειακού επιδόματος εξ ιδίου δικαιώματος ένεκα θανάτου, αναπηρίας ή στρατεύσεως του συζύγου των, ως άνω επιδόματα δέον να αυξάνονται κατά 100% επί δικαιούχων δι' έν ή δύο τέκνα και κατά 50% επί των λοιπών.

3. Αναγνωρίζεται η ανάγκη όπως ληφθή μέριμνα, ώστε ο Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (εκ των ιδίων αυτού πόρων) να καταβάλη εις τας εργαζόμενας και ησφαλισμένας γυναίκας την προκύπτουσαν διαφοράν μεταξύ του χορηγούμενου υπό του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων ημερήσιου επιδόματος κηύσεως και λοχείας και των πράγματι καταβαλλομένων υπό του εργοδότη ημερησίων αποδοχών, μετά την εξάντλησιν των χρονικών προθεσμιών του άρθρου 658 του Α.Κ. και μέχρι συμπληρώσεως των χρονικών ορίων της υποχρεωτικής άδειας των γυναικών, ένεκα τοκετού και λοχείας, εφ' όσον δεν υφίσταται περί τούτου σχετική υποχρέωσις του εργοδότη.

4. Διακηρύσσεται η συμπίπτουσα θέσις των συμβαλλομένων μελών όπως κατοχυρωθεί πλήρως η οικονομική αυτοδυναμία των συνδικαλιστικών οργανώσεων των μισθωτών. Διακηρύσσεται ομοίως η προσήλωσις των συμβαλλομένων μερών εις τας, προς τον σκοπόν αυτόν, δια της επί του άρθρου 22 του Συντάγματος ερμηνευτικής δηλώσεως, καθορισθείσας διαδικασίας. Προς υλοποίησιν της παρούσης διακηρύξεως τα συμβαλλόμενα μέρη θα συνεργασθούν εις τα πλαίσια του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Εργατικής και Κοινωνικής Πολιτικής, προς διατύπωσιν ετών προσηκουσών εισηγήσεων, δια τας αναγκαίας νομοθετικές ρυθμίσεις.

ΣΥΝΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ

Οι υπογεγραμμένοι, νομίμως εξουσιοδοτημένοι, εκπρόσωποι των κατά νόμον αρμοδίων επαγγελματικών οργανώσεων των εργοδοτών και των εργαζόμενων, επόμενοι των εκτεθεισών διακηρύξεών των, συνομολόγησαν την παρουσαν Εθνικην Γενικην Συλλογικην Σύμβασιν Εργασίας, έχουσαν ως ακολούθως :

Άρθρον 1.

Μισθοί και ημερομίσθια ασφαλείας.

1. Τα γενικά κατώτατα όρια μηνιαίων μισθών (μισθοί ασφαλείας) ως και ημερομισθίων (ημερομίσθια ασφαλείας), των δυνάμει σχέσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου απασχολούμενων υπαλλήλων και εργατοτεχνιτών, αντιστοίχως, καθ' άπασαν των χώραν,α καθορίζονται ως ακολούθως :

Α' Υπαλλήλων (αμφοτέρων των φύλλων):

α. Δια τους άγοντας το 15ον ή 16ον έτος της ηλικίας, ασχέτων προϋπηρεσίας εις δρχ. 4.182 από 15 Φεβρουαρίου 1977 και εις δρχ. 4.372 από 1 Ιουλίου 1977.

β. Δια τους άγοντας το 17ον, 18ον, ή 19ον έτος της ηλικίας εις δρχ. 5.019 από 15 Φεβρουαρίου 1977 και εις δρχ. 5.247 από 1 Ιουλίου 1977.

γ. Μετά την συμπλήρωσιν του 19^{ου} έτους της ηλικίας εις δρχ. 5.855 από 15 Φεβρουαρίου 1977 και εις δρχ. 6.121 από 1 Ιουλίου 1977.

Β' Εργατοτεχνιτών (αρρένων):

1. Μετά την συμπλήρωσιν του 18^{ου} έτους της ηλικίας των, ανεξαρτήτως προϋπηρεσίας ή προκειμένου περί μαθητευομένων μηχανοτεχνιτών του κλάδου της σιδηροβιομηχανίας, μετά την συμπλήρωσιν του 18^{ου} έτους της ηλικίας και ενός τουλάχιστον έτους απασχολήσεως εν τω κλάδω εις δρχ. 281 από 15 Φεβρουαρίου 1977 και εις δρχ. 295 από 1 Ιουλίου 1977.

2. Τα γενικά κατώτατα όρια ημερομισθίων των εργατοτεχνιτριών και μαθητευομένων καθορίζονται κατά τους ορισμούς της παρ. 3 του άρθρου 1 της από 26.2.1975 Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας «περί της εφαρμογής των αρχών ίσης αμοιβής αρρένων και θηλέων κλπ.», (ΦΕΚ 276 τ. Β' της 4.3.1975).

Άρθρον 2

Προσαύξεις τριετίας.

1. Εργατοτεχνίται και εργατοτεχνίτριαι απασχολούμενοι επί σχέσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου και μη υπαγόμενοι εις ετέραν ειδικωτέραν συλλογικήν σύμβασιν εργασίας ή απόφασιν διαιτησίας, δικαιούνται μετά 3ετή υπηρεσίαν ή προϋπηρεσίαν, διανυθείσαν μετά την συμπληρωσιν του 18^{ου} έτους της ηλικίας των, προσαυξησεως εκ ποσοστού 5% επί του κατά το προηγούμενον άρθρον, αναλόγως της περιπτώσεως, καθοριζόμενου γενικού κατωτάτου ορίου ημερομισθίου (ημερομισθίου ασφαλείας).

Ως προϋπηρεσία δια την εφαρμογήν της παρούσης παραγράφου λαμβάνεται υπ'όψιν η διανυθείσα τοιαύτη παρ' οιοδήποτε εργοδότη, υφ' οιανδήποτε ιδιότητα. Η προϋπηρεσία προσμετρείται από της υποβολής των αποδεικτικών ταύτης πιστοποιητικών.

2. Διατηρούνται εν ισχύ αι διατάξεις της παρ. 1 εδάφιον β' περίπτωσιν (δδ) της υπ' αριθ. 10/76 αποφάσεως του ΔΔΔΔ Αθηνών (ΦΕΚ 671 τ.Β' της 20.5.1976).

Άρθρον 3.

Άδεια ανηλίκων.

Μισθωτοί, μη συμπληρώσαντες το 18ον έτος της ηλικίας των, δικαιούνται κατά πάσαν περίπτωσιν αδείας μετ' αποδοχων διαρκείας κατ' ελάχιστον όριον 18 αλληπαλλήλων εργασίμων ημερών, εκτός εάν δικαιούνται μεγαλύτερας διαρκείας τοιαύτης, κατ' άλλας διατάξεις.

Άρθρον 4

Άδεια επί τη λύσει της εργασιακής σχέσεως και επί διαλειπούσης εργασίας.

1. Επιφυλασσομένης της εφαρμογής της επόμενης παραγράφου, αι διατάξεις των παρ. 4 και 5 του άρθρου 5 του Α.Ν. 539/45 εφαρμόζονται επί λύσεως της σχέσεως εργασίας καθ' οιοδήποτε τρόπον.

2. Εις περίπτωσιν λύσεως της σχέσεως εργασίας, συνεπεία λήξεως του χρόνου δι' ον συνωμολογήθη ή της εποχιακής απασχολήσεως, πριν ή ο μισθωτός συμπληρώση τον βασικόν, δια την χορήγησιν αδείας χρόνον, ανεξαρτήτως άλλης εξ άλλου λόγου τυχόν οφειλομένης εις αυτόν αποζημιώσεως, καταβάλλονται εις αυτόν τόσοι ημερησιοι μισθοί του, όσοι μήνες απασχολήσεως του, παρ' ω ειργάσθη εργοδότη.

3. Εις περίπτωσιν διαλειπούσης η εκ περιτροπής απασχολήσεως, δυνάμει της συμβάσεως εργασίας, ο μισθωτός δικαιούται μετά την συμπλήρωσιν δωδεκαμήνου εν τη σχέσει εργασίας παρά τη υποκειμένη επιχειρήσει, καθ' έκαστον ημερολογιακόν έτος, αδείας μετ' αποδοχών ίσης προς το εν δωδέκατον (1/12) της κατά τον Α.Ν. 539/45 ή ετέραν ειδικωτέραν διάταξιν τοιαύτης, δι' έκαστον μήνα απασχολήσεως του, πραγματοποιηθείσης εντός του χρονικού διαστήματος, το οποίον διέρευσε από της προσλήψεώς του ή από της λήψεως της αδείας του προηγούμενου έτους, μέχρι της ημέρας ενάρξεως της αδείας.

4. Δια την εφαρμογήν των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου, ως μην θεωρείται συνεχής η διακεκομμένη απασχόλησις είκοσι πέντε (25) ημερών.

Το, κατά τον ανωτέρω υπολογισμόν, κλάσμα χρόνου αδείας, το υπερβαίνον την ημίσειαν ημέραν, στρογγυλοποιείται εις ολόκληρον ημέραν.

Άρθρο 5.

Αποδοχαί αδείας κατ, αποκοπήν αμειβομένων.

Η παράγραφος 2 του άρθρου 3 του Ν.Νόμου 539/1945 αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«2. Δια τον κατ' αποκοπήν ή κατ' άλλον σύστημα κυμαινόμενων αποδοχών αμειβόμενον μισθωτόν, αι αποδοχαί, ων δικαιούται κατά την διάρκειαν της αδείας του, εξευρίσκονται πολλαπλασιαζομένων των κατά μέσον όρον από της λήξεως της αδείας του προηγουμένου έτους ή προκειμένου περί αδείας χορηγουμένης το πρώτον, από της προσλήψεως, μέχρι της ενάρξεως της αδείας, ημερησίων αποδοχών του, επί τον αριθμόν των εργασίμων ημερών αι οποίαι περιλαμβάνονται εις την χορηγηθείσαν αυτώ αδειαν».

Άρθρον 6

Επίδομα αδείας

Εις περίπτωσιν λύσεως της σχέσεως εργασίας καθ' οιονδήποτε τρόπον πριν ή ο μισθωτός συμπληρώσῃ, παρά τω αὐτῷ εργοδότη δωδεκάμηνον συνεχῆ απασχόλησιν ή πριν οὗτος λάβῃ την οφειλομένην εις αὐτόν άδειαν ή τας αποδοχάς της άδειας χορηγείται υπό του εργοδότη και επίδομα άδειας ίσον προς τας αποδοχάς της άδειας. Το ημίσεος μηνιαίου μισθοῦ ή των 13 ημερομισθίων αναλόγως του τρόπου αμοιβῆς.

Άρθρον 7 Κατάτμησις άδειας

Επιτρέπεται κατ' εξαίρεσιν ή εντός του αὐτοῦ ημερολογιακού έτους κατάτμησις του χρόνου άδειας εις δύο περιόδους, εξ ιδιαιτέρως σοβαράς ή επειγούσης ανάγκης μισθωτοῦ, ένεκα δεδικοιολογημένης αιτίας μετ' έγκρισιν κατ' αμφοτέρας τας περιπτώσεις της αρμοδιίας περιφερειακῆς υπηρεσίας του Υπουργείου Εργασίας. Εν ουδεμιιά περιπτώσει η πρώτη περίοδος της άδειας δύναται να περιλαμβάνῃ ολιγοτέρας των εξ (6) εργάσιμων ημερών, η προκειμένου περί των περιπτώσεων του άρθρου 3 της παρούσης των δώδεκά (12) εργάσιμων ημερών.

Άρθρον 8 Έκτασις εφαρμογῆς διατάξεων περί αδειών.

1. Αι διατάξεις των άρθρων 3 έως και 7 της παρούσης έχουν εφαρμογήν επί προσώπων περί ων το άρθρον 8 παρ. 4 της από 26-2-1975 Εθνικῆς Γενικῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως Εργασίας «περί εφαρμογῆς των αρχών της ίσης αμοιβῆς αρρένων και θηλέων, αυξήσεως των ημερών άδειας των εργατῶν κ.λ.π.» (ΦΕΚ 276/τεύχος Β' της 4.3.1975) και υπό τους εν αὐτῷ όρους και προϋποθέσεις.
2. Αι διατάξεις των κατά τ' ανωτέρω άρθρων δεν εφαρμόζονται επί προσώπων, περί ών:
 - α. Ο Νόμος 4469/1965 «περί χορηγήσεως αποδοχών και επιδόματος άδειας ει τους εργατοτεχνίτας οικοδόμους».
 - β. Η παράγραφος 5 του άρθρου 3 του Νόμου 4504/1966 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινων της εργατικῆς νομοθεσίας και περί ετέρων τινών διατάξεων».

Άρθρον 9. Διατηρουμεναι διατάξεις.

1. Διατηρούνται εν ισχύι, κατά τα ειδικώτερον αὐταίς οριζόμενα και καθ' ό μέρος δεν τροποποιούνται υπό της παρούσης:
 - α. Αι διατάξεις της από 26.2.75 Εθνικῆς Γενικῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως Εργασίας «περί της εφαρμογῆς των αρχών ίσης αμοιβῆς αρρένων και θηλέων, αυξήσεως των ημερών άδειας αναπαύσεως των εργατῶν και καθιερώσεως 45ώρου εβδομαδιαίας εργασίας των μισθωτῶν» (ΦΕΚ 276 τεύχος Β' της 4.3.75).
 - β. Αι διατάξεις της παραγράφου 1, εδάφια α (περίπτωσης ββ) και β (περίπτωσης εε), ως και της παρ. 2 της υπ' αριθ. 10/76 αποφάσεως του ΔΔΔΔ Αθηνών (ΦΕΚ 671 τεύχος Β της 20.5.76) και
 - γ. Αι διατάξεις της από 14.2.1961 συμπληρωματικῆς Εθνικῆς Γενικῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως Εργασίας (ΦΕΚ 74 τεύχος Β' της 6.3.61).
2. Διατηρούνται ωσαύτως εν ισχύι αι ευνοϊκώτεροι της παρούσης διατάξεις.
3. Τυχόν ανώτεροι, των δια της παρούσης καθοριζόμενων, μηνιαίοι μισθοί ή ημερομίσθια, προβλεπόμενοι εκ νόμων, διαταγμάτων, Υπουργικῶν Αποφάσεων, συλλογικῶν συμβάσεων, αποφάσεων διαιτησίας, εσωτερικῶν κανονισμών, εθίμων, ή των ατομικῶν συμβάσεων, αποφάσεων διαιτησίας, εσωτερικῶν κανονισμών, εθίμων, ή των ατομικῶν συμβάσεων εργασίας, δεν τίγονται υπό των διατάξεων της παρούσης.

Άρθρον 10.
Ισχύς.

1. Η ισχύς της παρούσης άρχεται από 15 Φεβρουαρίου 1977, εκτός εάν άλλως ορίζεται εν αυτή.
2. Μισθωτοί, εκ των υπαγομένων εις τας διατάξεις των άρθρων 3 έως και 7 της παρούσης τυχόντες δια το τρέχον έτος και μέχρι της ενάρξεως ισχύος της παρούσης, αδείας μετ' αποδοχών διαρκείας μικροτέρας της δια της παρούσης οριζόμενης, δικαιούνται της προκυπτούσης διαφοράς συμπληρωματικώς, εις χρόνον ορισθησόμενον κατά την κρίσιν του εργοδότη, εντός του τρέχοντος έτους.
Η παρούσα δημοσιευθήτω δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τη 1 Φεβρουαρίου 1977

Εντολή Υπουργού
Ο Γεν. Γραμματέας
ΚΩΝ. ΜΑΛΑΤΕΣΤΑΣ